

FROM VARÈSE THROUGH ZAPPA AND BEYOND

PERCUSSIE | PERCUSSION CONCERT

Introductie | Introduction

Dank aan de directeur Dhr. Jan D'haene, het productiebureau, het algemeen technisch personeel, collega's, ouders en familie van de studenten en aan u, ons trouw publiek. Uw steun maakt ons uitdagend werk realiseerbaar. Een speciale dank aan Dr. Bart Bouckaert voor zijn jarenlange medewerking aan de percussieconcerten.

Dit jaar presenteren we u graag de connectie tussen Edgar Varèse en Frank Zappa. Varèse's Ionisation is een bron van inspiratie geweest voor Zappa. Bij deze gelegenheid presenteren we u een samenwerking tussen de verschillende afdelingen, student(en) van de pianoklas van Boyan Vodenitcharov, de electronica klas van Luca Piovesan en studenten uit de jazz afdeling olv Bart Denolf. Welkom!

Gelieve uw elektronische apparatuur uit te schakelen daar het concert live wordt opgenomen. Dank u wel.

Grateful to our director Mr. Jan D'haene, the production office, the general technical staff, colleagues, parents and family of the students and to you, our loyal audience. Your support makes our challenging work achievable. A special thanks to Dr. Bart Bouckaert for his many years of cooperation in the percussion concerts.

This year, we like to present you the connection between Edgar Varèse and Frank Zappa. Varese's Ionisation has been a source of inspiration for Zappa. With this occasion, we present you a collaboration between the different departements: student(s) from the piano class of Boyan Vodenitcharov, the live electronics class of Luca Piovesan and students from the jazz department of Bart Denolf. Welcome!

Please turn off your electronic equipment as the concert will be recorded live. Thank you.

Percussieklas | Percussion Class KCB 2022-23

Bezoek onze webpagina's | Visit our webpages

YouTube:

<https://www.youtube.com/channel/UC8HjlmbCCZd04Ku9-ueY-eQ>

Facebook:

<https://www.facebook.com/Classical-Percussion-Department-KCB-131388940906086/>

Programma | Programme

E. Varèse

Ionisation (7')

Onder leiding van | led by Bart Bouckaert

Ensemble: Huì-Chǐ Lǐ, Veredas Felicia Santofimia Romero, Kalina Hristova, Yuxin Zhang, Enora Yang, Gideon Van Canneyt, Ángel Perez Nieto, Pierre Adriansen, Rémy Gouraud, Szymon Brillowsky, Junhao Zhang, Matthijs Lanckriet

M. Applebaum

Aphasia (16')

Gespeeld door | played by: Huì-Chǐ Lǐ

B. Quartier

Ensemble 24 pieces for Mallet ensemble (10')

09. Sweet - 05. Happy - 04. Sad - 10. Calm - 22. Cross
- 19. Excited

Ensemble: Hui-Chi Li, Veredas Felicia Santofimia Romero, Kalina Hristova, Yuxin Zhang, Enora Yang, Gideon Van Canneyt, Ángel Perez Nieto, Pierre Adriansen, Junhao Zhang, Matthijs Lanckriet

Pauze | Break

enkel op | only on 27/10

J. ter Veldhuis

Grab it! (10')

enkel op | only on 27/10

Gespeeld door | played by: Rémy Gouraud

J. Cage

Third Construction (12')

Ensemble: Veredas Felicia Santofimia Romero, Kalina Hristova, Pierre Adriansen, Szymon Brillowsky

A. Pärt

Pari Intervallo (5')

Ensemble: Yuxin Zhang, Enora Yang, Rémy Gouraud, Junhao Zhang, Matthijs Lanckriet

F. Zappa

Black Page (10')

Ensemble: Veredas Felicia Santofimia Romero, Enora Yang, Ángel Pérez Nieto, Rémy Gouraud, Tristan Bernoud, Szymon Brillowsky, Martin Blouet, Pierre Adriansen, Gideon Van Canneyt, Jia Hao Li, Jiang Yusheng, Orson Claes, Jan Boudart

Hakan Akbulut (electronics & video)

Edgar Varèse - Ionisation

Date of composition: 1929 - Duration: 6 min 30 sec

Publisher: Ricordi, posthumous publication, 1967

Dedication: to Nicolas Slonimsky - First performance: 06 March 1933

Edgar(d) Victor Achille Charles Varèse (Parijs, 1883 – New York 1965) was een Frans-Amerikaans componist. Hij is bekend geworden met een weinig omvangrijk maar buitengewoon vooruitstrevend oeuvre.

Varèse ging rond 1900 in Parijs studeren. Aanvankelijk richtte hij zich op wiskunde en werktuigbouwkunde en deze bèta-achtergrond zou zijn componeren later diepgaand beïnvloeden. Ondanks bezwaren van zijn familie ging hij in 1903 compositie studeren, eerst aan de Schola Cantorum de Paris bij Albert Roussel en Vincent d'Indy en later aan het Conservatoire de Paris in de compositieklas van Charles-Marie Widor.

In een interview aan de Amerikaanse pers drukte hij zijn zorg uit over de beperkingen die het Europese standaardinstrumentarium met zich meebracht: er was dringend behoefte aan nieuwe instrumenten. Rond 1930 schreef hij met *Ionisation* zelfs een werk dat geheel voor slagwerk en sirenes bedoeld is. Dit is de eerste westerse compositie in haar soort. In de jaren dertig begon hij te dromen van elektronisch gegenereerde geluiden: een voorschot daarop nam hij met zijn *Ecuatorial* voor twee theremins.

Zoveel als Varèse met klankkleur bezig was, des te minder scheen hij zich met de muzikale vorm, harmonie en melodie bezig te houden. Een systeem zoals Arnold Schönbergs dodecafonie heeft hij nooit willen aannemen, en de blijkbaar intuïtieve waarmee hij zijn werken schreef, staat in schril contrast met de wetenschappelijke namen die ze vaak dragen.

***“In tegenstelling tot wat algemeen wordt gedacht, is een kunstenaar zijn tijd nooit vooruit
maar de meeste mensen lopen ver achter op die van hen.”***

Ionisatie (1929-1931) is een muzikale compositie van Edgard Varèse geschreven voor dertien slagwerkers. Het was een van de eerste concertzaalcomposities voor percussie-ensemble alleen, hoewel Alexander Tcherepnin in zijn Symfonie nr. 1 uit 1927 een hele beweging voor alleen slagwerk had gecomponeerd. Dat ongestemde percussie (met piano en andere gestemde instrumenten die aan het einde binnenkomen) op zichzelf zou kunnen staan als een serieuze vorm van concertmuziek - een relatief onontgonnen concept in die tijd."

De première was op 6 maart 1933 in Carnegie Chapter Hall, een bijgebouw van Carnegie Hall in New York City, onder leiding van Nicolas Slonimsky, aan wie het stuk later werd opgedragen. Een criticus beschreef de voorstelling als "een kaakslag".

Edgar Varèse Edgar(d) Victor Achille Charles Varèse (Paris, 1883 – New York 1965) was a French-American composer. He has become known for a modest but exceptionally progressive oeuvre. Varèse went to study in Paris around 1900. Originally, he focused on mathematics and mechanical engineering and would understand this science background later. Despite objections from his family, he went on to study composition in 1903, first at the Schola Cantorum de Paris with Albert Roussel and Vincent d'Indy and later at the Conservatoire de Paris in the composition class of Charles-Marie Widor.

In an interview to the American press, he expressed his concern about the limitations of the European standard set of instruments: new instruments were urgently needed. Around 1930 he even wrote a work with *Ionisation* that is entirely intended for percussion and sirens. This is the first Western composition of its kind. In the thirties he began to dream of generated sounds: he recorded an advance underlying with his *Ecuadorial* for two theremins.

As much as Varèse was concerned with timbre, the less he seemed to be concerned with form, harmony, and melody. He never wanted to start a system like Arnold Schoenberg's dodecaphony, and the apparent intuitiveness with which he wrote his works contrasts sharply with the common names they often bear.

***“Contrary to general belief, an artist is never ahead of his time
but most people are far behind theirs.”***

Ionisation (1929–1931) is a musical composition by Edgard Varèse written for thirteen percussionists. It was among the first concert hall compositions for percussion ensemble alone, although Alexander Tcherepnin had composed an entire movement for percussion alone in his *Symphony No. 1* from 1927. In the journal *Tempo*, percussionist Brian Holder writes, "The work presented the important notion that unpitched percussion (with piano and other pitched instruments coming in at the end) could stand alone as a serious form of concert music – a relatively unexplored concept at the time."

The premiere was at Carnegie Chapter Hall, an annex to New York City's Carnegie Hall, on March 6, 1933, conducted by Nicolas Slonimsky, to whom the piece was later dedicated. One critic described the performance as "a sock in the jaw."

Mark Applebaum – Aphasia

Mark Applebaum, Ph.D. is de Edith & Leland Smith Professor of Composition aan de Stanford University. Zijn muziek is uitgevoerd op zes continenten, waaronder opmerkelijke opdrachten van de Merce Cunningham Dance Company, de Fromm Foundation, het Spoleto Festival, het Kronos Quartet, Chamber Music America en het Vienna Modern Festival. Veel van zijn stukken worden gekenmerkt door uitdagingen aan de conventionele grenzen van de muzikale ontologie. Meer dan drie miljoen kijkers hebben zijn TED-talk gezien. Applebaum is ook een ervaren jazzpianist en bouwt elektro-akoestische geluidssculpturen van rommel, hardware en gevonden voorwerpen. Bij Stanford Applebaum is de oprichter en directeur van [sic] - het Stanford Improvisation Collective. Hij is lid van de raad van bestuur van Other Minds en als trustee van Carleton College.

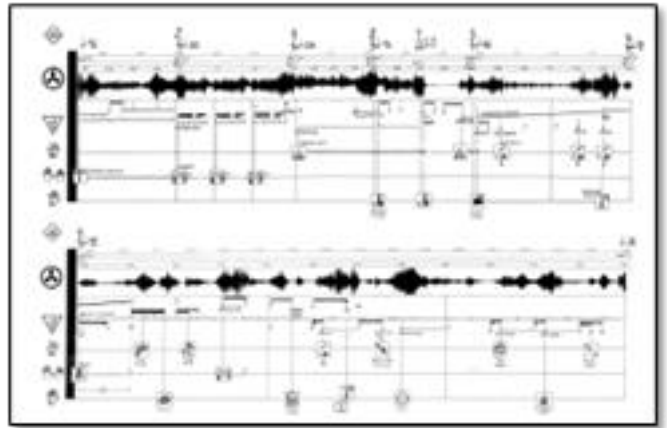
***“Is het muziek? ... Dit is niet de belangrijke vraag.
De belangrijke vraag is: is het interessant?”***

Aphasia, oorspronkelijk bedacht voor zanger en tweekanaals tape, werd in opdracht van de GRM, Parijs gecomponeerd voor de virtuoze zanger Nicholas Isherwood. De tape, een eigenzinnige explosie van vervormde en verminkte geluiden, bestaat uitsluitend uit vocale samples - allemaal gezongen door Isherwood en vervolgens digitaal getransformeerd. Tegen de achtergrond van dit audioverhaal voert de zanger een uitgebreide reeks handgebaren uit, een soort ijverig gechoreografeerde gebarentaal. Elk gebaar wordt nauwgezet gesynchroniseerd met de band in strakke ritmische coördinatie.

Mark Applebaum, Ph.D. is the Edith & Leland Smith Professor of Composition at Stanford University. His music has been performed throughout six continents, including notable commissions from the Merce Cunningham Dance Company, the Fromm Foundation, the Spoleto Festival, the Kronos Quartet, Chamber Music America, and the Vienna Modern Festival. Many of his pieces are characterized by challenges to the conventional boundaries of musical ontology. More than three million viewers have seen his TED talk. Applebaum is also an accomplished jazz pianist and builds electroacoustic sound-sculptures out of junk, hardware, and found objects. At Stanford Applebaum is the founding director of [sic]—the Stanford Improvisation Collective. He serves on the board of Other Minds and as a trustee of Carleton College.

“Is it music? ... This is not the important question. The important question is, is it interesting?”

Aphasia, conceived originally for singer and two-channel tape, was commissioned by the GRM, Paris and composed for virtuoso singer Nicholas Isherwood. The tape, an idiosyncratic explosion of warped and mangled sounds, is made up exclusively of vocal samples—all sung by Isherwood and subsequently transformed digitally. Against the backdrop of this audio narrative, the singer performs an elaborate set of hand gestures, an assiduously choreographed sign language of sorts. Each gesture is fastidiously synchronized to the tape in tight rhythmic coordination.

Ensemble 24 pieces for Mallet ensemble – Bart Quartier (selection)

De bron is 'Profiles' *24 essais pour vibraphone et piano* – Bart Quartier.

De doelstelling van dit werk is het samenspel te bevorderen tussen beginnende studenten en gevorderde studenten. Tegelijkertijd creëren we een team spirit waarbij de ouderen de jongeren helpen. Een voorproefje voor het professionele leven later. Compositorisch gezien blijft 'Less is more' de kern van de zaak waarbij dus al het overbodige wordt geschrapt.

Het samenspel is gebaseerd op het orkestspel: het spelen van enkele noten in het begin van een muzikale frase, er middenin of op het einde: een excellente gehooroefening!

'The better you hear, the better you play' Fred Hersch

"Een open geest, nieuwsgierigheid, enthousiasme, de benadering van de andere muzikant, luisteren en spelen met elkaar! Het is allemaal de essentie van dit werk." Jean Geoffroy

Over Bart zijn muziek:

"Keith Jarrett ontmoet Erik Satie."

Bart Quartier heeft onze eigen Mikrokosmos gecreëerd!

Jason Baker – Percussive Notes, USA Sept 2019

The source is 'Profiles' 24 essays for vibraphone and piano – Bart Quartier.

The purpose of this work is to let play the young ones with the more advanced musicians. At the same time we create a team spirit in which the older ones help the younger ones. A good preparation for later in the professional life. On the level of composition: 'Less is more' is the core of these songs, so everything what is not essential is deleted.

The ensemble playing is based on what happens in the orchestra: playing a few notes, sometimes in the beginning of a phrase, another time in between or at the end. An excellent ear-training!

'The better you hear, the better you play' Fred Hersch

"An open mind, curiosity, enthusiasm, the approach to the other musician, listening and playing with each other! It's all the essence of this work." Jean Geoffroy

About Bart's music:

"Keith Jarrett meets Erik Satie."

Bart Quartier may have created our genre's Mikrokosmos!

Jason Baker – Percussive Notes, USA Sept 2019

Jacob ter Veldhuis – Grab It!

Jacob ter Veldhuis groeide op met klassieke muziek, maar begon zijn carrière als rockmuzikant. Naast het spelen in verschillende rockformaties, waaronder de band van Herman Brood, studeerde hij van 1971 tot 1976 fluit en hoorn aan het Prins Claus Conservatorium te Groningen. Al snel besepte hij meer de persoon te zijn om muziek te schrijven dan om het uit te voeren en van 1973 tot 1980 studeerde hij compositie bij Willem Frederik Bon en elektronische muziek bij Luctor Pons.

In de jaren 80 brak hij door met welluidende composities zoals Symfonie no. 1, Insomnia en Symfonie no. 2. 1992 was het jaar dat hij in Darmstadt op het Internationale Ferienkurse für Neue Musik composer-in-residence was. In 1995 ging In De Zuchten Van Rameau in première. Dit stuk voor klavecimbel en rock-samples die op het podium door een gettoblaster klinken was aanleiding om nog meer 'Boombox' muziek te componeren. Het bekendste boombox werk is Grab it! uit 2007.

"Ik peper mijn muziek met suiker."

Grab It! was oorspronkelijk gecomponeerd voor tenorsax in november 1999, vond de wereldpremière plaats tijdens een concert genaamd 'Who's fear of...' in Vredenburg, Utrecht seizoen 1999-2000. Na een optreden van Arno op het World Sax Congress in Montreal, Grab it! werd een repertoirestuk voor de tenorsax en werd op verzoek gearrangeerd voor verschillende andere instrumenten en combinaties.

Pak het! is gebaseerd op spraakvoorbeelden van levenslang veroordeelde gevangenen. Hun verbale vitaliteit en agressie passen bij de harde klank van de tenorsax. Pak het! is een concurrerend duet, een 'battle' zo je wilt, voor tenorsax en spraakgrooves in harmonie. De sax 'concurrere' met een non-stop scala aan lettergrepen, woorden en oneliners, waarbij uithoudingsvermogen van de artiest wordt geëist. Maar pak het! is niet alleen verdrietig, het kan ook worden opgevat als een 'memento vivere'. Death row als metafoor voor het leven: het leven is de moeite waard. 'Pak het!'

Jacob ter Veldhuis grew up with classical music, but started his career as a rock musician. Besides playing in various rock formations, including Herman Brood's band, he studied flute and horn at the Prince Claus Conservatory in Groningen from 1971 to 1976. He soon realized that he was more the person to write music than to perform it and from 1973 to 1980 he studied composition with Willem Frederik Bon and electronic music with Luctor Pons.

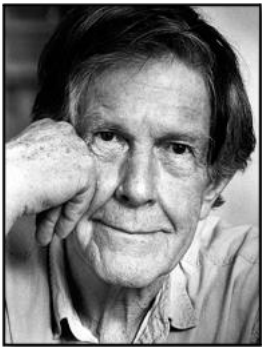
In the 1980s he made his breakthrough with melodious compositions such as Symphony no. 1, Insomnia and Symphony no. 2. 1992 was the year that he was composer-in-residence at the Internationale Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt. In 1995 In De Zuchten Van Rameau premiered. This piece for harpsichord and rock samples sounding on stage through a ghetto blaster prompted me to compose even more 'Boombox' music. The most famous boombox work is Grab it! from 2007.

"I spice my music with sugar."

Grab It! was originally composed for tenor saxophone in November 1999, the world premiere took place during a concert called 'Who's fear of...' in Vredenburg, Utrecht season 1999-2000. After a performance by Arno at the World Sax Congress in Montreal, Grab it! became a repertoire piece for the tenor sax and was arranged on request for various other instruments and combinations.

Grab it! is based on speech examples of life sentence inmates. Their verbal vitality and aggression match the harsh sound of the tenor sax. Grab it! is a competitive duet, a battle if you will, for tenor sax and speech grooves in harmony. The sax 'competes' with a non-stop array of syllables, words and one-liners, demanding stamina from the performer. But grab it! is not only sad, it can also be understood as a 'memento vivere'. Death row as a metaphor for life: life is worth living. 'Grab it!'

John Cage – Third Construction

John Cage, (°1912, Los Angeles, +1992, New York) Amerikaanse avant-gardecomponist wiens inventieve composities en onorthodoxe ideeën de muziek uit het midden van de 20e eeuw diepgaand beïnvloedden.

Cage, de zoon van een uitvinder, ging kort naar het Pomona College en reisde vervolgens een tijdje door Europa. In 1931 keerde hij terug naar de Verenigde Staten en studeerde muziek bij Richard Buhlig, Arnold Schönberg, Adolph Weiss en Henry Cowell.

Terwijl hij les gaf in Seattle (1938–40), organiseerde Cage percussie-ensembles om zijn composities uit te voeren. Hij experimenteerde ook met werken voor dans, en zijn daaropvolgende samenwerkingen met choreograaf en danser Merce Cunningham leidden tot een lange creatieve en romantische samenwerking.

"Haal jezelf uit de kooi waarin je je bevindt."

Third Construction is duizenden keren uitgevoerd door percussiekwartetten over de hele wereld en vraagt om een aantal handgemaakte of onorthodoxe percussie-instrumenten. Dit stuk is zeer historisch belangrijk voor de evolutie van percussie in een kamermuzieksetting.

De hele constructie is gemaakt van 24 segmenten, elk met een lengte van 24 staven. De muziek heeft een jungle-dance-achtige sound, die overgaat in verschillende tempo's en niveaus van agressie. Soms komen de vier delen allemaal samen om een verenigde groove te creëren, en op andere momenten lijkt het een genoteerde chaos. Sommige van de ritmes in Third Construction zijn zeer complex, wat 'ensemble togetherness' een beetje een probleem kan maken. Voeg dit klassieke stuk toe aan je percussie-ensembleconcert om je te herinneren waar het hele genre vandaan kwam.

John Cage, in full John Milton Cage, Jr., (°1912, Los Angeles, California, +1992, New York, American avant-garde composer whose inventive compositions and unorthodox ideas profoundly influenced mid-20th-century music.

As son of an inventor, Cage briefly attended Pomona College and then traveled in Europe for a time. Returning to the United States in 1931, he studied music with Richard Buhlig, Arnold Schoenberg, Adolph Weiss, and Henry Cowell. While teaching in Seattle (1938–40), Cage organized percussion ensembles to perform his compositions.

He also experimented with works for dance, and his subsequent collaborations with the choreographer and dancer Merce Cunningham sparked a long creative and romantic partnership.

“Get yourself out of whatever cage you find yourself in.”

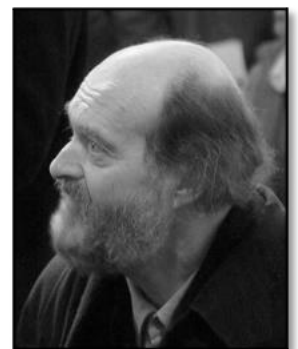
Third Construction has been performed thousands of times by percussion quartets worldwide, and calls for a number of hand-made or unorthodox percussion instruments. This piece is very historically important to the evolution of percussion in a chamber music setting.

The whole Construction is made of 24 segments, each 24 bars in length. The music has a jungle-dance kind of sound, transforming into different tempi and levels of aggression. Sometimes the four parts all come together to create a unified groove, and at other times it seems like notated chaos.

Some of the rhythms found in Third Construction are deeply complex which can make 'ensemble togetherness' a bit of a problem. Add this classic piece to your percussion ensemble concert to help remember where the whole genre came from.

Arvo Pärt – Pari Intervallo

Arvo Pärt (° Estonia 1935) is een van die componisten in de wereld wiens creatieve output de manier waarop we de aard van muziek begrijpen aanzienlijk heeft veranderd. In 1976 creëerde hij een unieke muzikale taal genaamd tintinnabuli, die een groot publiek van verschillende luisteraars heeft bereikt en die zijn werk tot op de dag van vandaag heeft bepaald. Er is geen compositorische school die Pärt volgt, en hij geeft ook geen les, niettemin is een groot deel van de hedendaagse muziek beïnvloed door zijn tintinnabuli-composities.

Pärts remedie tegen een compositorische blokkade is... aardappels schillen!

Pari Intervallo is een vorm van 'tintinnabuli'-stijl: een stijl waarbij een regelmatige drieklank continu op de achtergrond aanwezig is, ook de muziek resoneert met een klankschaal. Van dit vierstemmige stuk lopen twee stemmen parallel, opgestelde stemmen de drieklank vol maken. Het resultaat is een boerenkool, onthechte klankwereld, als In Memoriam voor een dierbare overledene. Puur muzikaal gezien roept de muziek echter ook associaties op met de 'musique d'ameublement' van

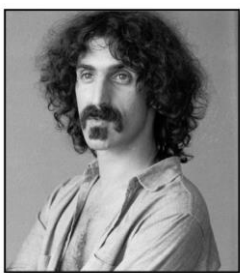
Satie, de 'ambient music' van Brian Eno en de repetitieve minimalisme van Philip Glass. Voor deze gelegenheid gearrangeerd voor 4 vibrafoons en singing bowl.

Arvo Pärt is (° Estonia 1935) one of those composers in the world, whose creative output has significantly changed the way we understand the nature of music. In 1976, he created a unique musical language called *tintinnabuli*, that has reached a vast audience of various listeners and that has defined his work right up to today. There is no compositional school that follows Pärt, nor does he teach, nevertheless, a large part of the contemporary music has been influenced by his *tintinnabuli* compositions.

Pärt's remedy for a compositional blockage is... peeling potatoes!

Pari Intervallo is a form of 'tintinnabuli' style: a style in which a regular triad is continuously present in the background, the music also resonates with a singing bowl. Two voices of this four-part piece run parallel, arranged voices complete the triad. The result is a kale, detached sound world, like In Memoriam for a loved one who has passed away. From a purely musical point of view, however, the music also evokes associations with Satie's 'musique d'ameublement', Brian Eno's 'ambient music' and Philip Glass's repetitive minimalism. For this event arranged for 4 vibraphones and singing bowl.

Frank Zappa – The Black Page

Frank Vincent Zappa (1940-1993 USA) was een Amerikaans componist en musicus die ook deel uitmaakte van of de leiding had over verschillend rockgroepen zoals The Mothers of Invention. Zappa mengde op geheel eigen wijze rockmuziek met psychedelica, jazz, experimentelemuziek en eigentijdse klassieke muziek gecombineerd met een grote dosis zelfspot, humor en performance-art. Zappa was naast rockmuzikant ook een eigentijds klassiek componist. In 1984 verscheen *The Perfect Stranger*, waarop Pierre Boulez met zijn Ensemble InterContemporain composities van Zappa uitvoerde.

Naast zijn interesse voor onder anderen Karlheinz Stockhausen, Igor Stravinsky en Anton Webern, is Zappa ook bekend om zijn idolatrie van Edgard Varèse, een modern componist. Zappa was een man van precisie, zeer kritisch op zichzelf. Hij voerde steeds vernieuwingen door. Zijn muziek laat zich bestempelen als avant-garde. De muzikant was vaak politiek en maatschappijkritisch in zijn teksten, die gekenmerkt worden door hun ironie. Zappa ageerde tegen oorlog, het

fundamentalistische geloof en kleinburgerlijkheid, maar ook de popcultuur (hippies, discomuziek enzovoort) bleef niet gespaard. Naarmate hij ouder werd legde hij zich steeds meer op het componeren toe. Tot zijn klassiek-moderne hoogtepunten kan *The Yellow Shark* (1993) gerekend worden, de laatste cd die hij bij leven maakte. Hierop speelt het Duitse Ensemble Modern werk van Zappa, door hemzelf gedirigeerd. Een jaar later werd *Civilization, Phaze III* uitgebracht, waarmee hij tot zijn dood in 1993 bezig was. Zappa kan tot de belangrijkste componisten gerekend worden van de 2e helft van de 20e eeuw.

“Een geest is als een parachute. Het werkt niet als het niet open is.”

"The Black Page #1" is een stuk van de Amerikaanse componist Frank Zappa, bekend als buitengewoon moeilijk te spelen. Oorspronkelijk geschreven voor de drumkit en melodische percussie (als "The Black Page Drum Solo"), werd het stuk later herschikt in verschillende versies, waaronder de "easy tiener New York-versie" (gewoonlijk aangeduid als "The Black Page #2") en onder andere een zogenaamde "new-age-versie".

Drummer Terry Bozzio zei over het stuk: Hij schreef het, omdat we dit 40-koppige orkestconcert samen hadden gedaan en hij altijd de studiomuzikanten in LA hoorde, dat hij daarover mijmerde, pratend over de angst om op een ochtend sessies in te gaan en geconfronteerd te worden met "de zwarte bladzijde". Dus besloot hij zijn "Black Page" te schrijven.

Op het dubbele live-album Zappa in New York merkte Zappa de "statistische dichtheid" van het stuk op. Het is in de gewone tijd geschreven met uitgebreid gebruik van tuplets, inclusief tuplets in tuplets. Zappa zou het nummer herschikken in "The Black Page #2" kort nadat zijn band het stuk onder de knie had. Deze tweede versie heeft een discobeat, maar behoudt niettemin bijna elke metrische complexiteit van #1. Een opmerkelijk verschil in deze versie is dat de laatste set tuplets een ritmische verandering heeft en drie keer wordt herhaald om het nummer af te sluiten.

Frank Vincent Zappa (1940-1993 USA) was an American composer and musician who was also part of or led several rock groups, such as The Mothers of Invention. Zappa mixed rock music with psychedelics, jazz, experimental music and contemporary classical music in his own way, combined with a large dose of self-mockery, humor and performance art. In addition to being a rock musician, Zappa was also a contemporary classical composer. The Perfect Stranger was published in 1984, on which Pierre Boulez performed compositions by Zappa with his Ensemble InterContemporain.

Besides his interest in Karlheinz Stockhausen, Igor Stravinsky and Anton Webern, among others, Zappa is also known for his idolatry of Edgard Varèse, a modern composer. Zappa was a man of precision, very critical of himself. He always made

innovations. His music can be labeled as avant-garde. The musician was often politically and socially critical in his lyrics, which are characterized by their irony. Zappa agitated against war, the fundamentalist faith and petty bourgeoisie, but pop culture (hippies, disco music, etc.) was not spared either.

As he got older he focused more and more on composing. One of his classical-modern highlights can be counted as *The Yellow Shark* (1993), the last CD he made while alive. The German Ensemble Modern plays Zappa's work on this, conducted by himself. A year later, *Civilization, Phaze III* was released, which kept him busy until his death in 1993.

Zappa can be counted among the most important composers of the 2nd half of the 20th century.

"A mind is like a parachute. It doesn't work if it is not open."

"The Black Page #1" is a piece by American composer Frank Zappa known for being extraordinarily difficult to play. Originally written for the drum kit and melodic percussion (as "The Black Page Drum Solo"), the piece was later rearranged in several versions, including the "easy teenage New York version" (commonly referred to as "The Black Page #2") and a so-called "new-age version", among others. Drummer Terry Bozzio said of the piece: He wrote it, because we had done this 40-piece orchestra gig together and he was always hearing the studio musicians in LA, that he was musing on that, talking about the fear of going into sessions some morning and being faced with "the black page". So he decided to write his "Black Page".

On the double live album *Zappa in New York*, Zappa noted the "statistical density" of the piece. It is written in common time with extensive use of tuplets, including tuplets inside tuplets. Zappa would re-arrange the song into "The Black Page #2" shortly after his band's mastery of the piece. This second version has a disco beat, but nevertheless retains nearly every metric complexity from #1. One notable difference in this version is that the final set of tuplets feature a rhythmic change and are repeated three times to conclude the song.

Gert François

Gert François studeerde aan het Koninklijk Conservatorium van Gent, waar hij het Hoger Diploma Slagwerk en Kamermuziek behaalde. Later vervolmaakte hij zich in verschillende masterclasses bij o.a. Ruud Wiener (vibrafoon) en Adama Dramé (Afrikaanse Percussie). Sinds 1987 is hij verbonden aan het Koninklijk Conservatorium Brussel als hoofddocent percussie. Hij gaf verschillende masterclasses in o.a. Buffalo University in de USA, Norges musikkhøgskole, Oslo en Conservatory of Music Shanghai.

Naast zijn lerarenopdracht heeft hij ook een zeer ruime orkestervaring opgebouwd. Hij is paukenist- lessenaanvoerder bij Brussels Philharmonic en staat met dit orkest op de grootste wereldpodia. Hij soleerde in de creatie van Raga I, een compositie van Wim Henderickx voor solo percussie en twee piano's met het pianoduo Levente Kende en Heidi Henderickx en nam later de orkest versie van Raga I op met de Filharmonie o.l.v. Grand Llewellyn. Bij de creatie van "Sketches" voor het "Festival van Vlaanderen" stond hij aan de zijde van de componist V. Globokar, S. Poelmans en M. Bashir. Trad op tijdens percussiespektakels met meesterpercussionisten als Trilok Gurtu, Doudou N'Diaye Rose, Mamady Keita, Han Bennink. In 2003 trad hij op als solist aan de zijde van de Afrikaanse djembé meester Adama Dramé in 'Confrontations' van W. Henderickx in een productie van het Zuiderpershuis, waarmee hij doorheen Afrika en Europa toerde.

Als solist werkte hij samen met de Munchener Philharmoniker, de Filharmonie, Brussels Philharmonic, Kristiansand Symphonie Orchester, Dalarna Symfonietta, Shanghai Symphony Orchestra. Werkte o.a. als solist samen met dirigenten als J. Latham Koenig, K. Montgomery, K. Kessels, G. Llewellyn, B. Bouckaert, B. Engeset, S. Ashburry, Tan Dun, J. Mc Millan, M. Soustrot en G. Guerrero. In 1999 verscheen de CD met de Raga's van Wim Henderickx met De Filharmonie. In 2001 verscheen de CD met de sonate voor twee piano's en twee percussionisten van Béla Bartók, waarop hij samenspeelt met Jan Michiels, Inge Spinette en Bart Quartier. In 2003 nam hij de CD "Confrontations" op, een project met Wim Henderickx. In 2005 was er een succesvolle tournee met het Shanghai Symphony Orchestra in China en Japan met het 'Waterconcerto' van Tan Dun, onder leiding van de Maestro zelf. 2009 de wereldcreatie van "Liever misschien dan alleszins" voor percussie ensemble en pauken van F. Geysen o.l.v. B. Bouckaert. 2008 percussie solist in "Des Canyons aux Etoiles" van O. Messiaen met het Brussels Philharmonic/Vro o.l.v. M. Soustrot. 2011 wereldcreatie van de percussieconcerto "Groove" van W. Henderickx met Brussels Philharmonic o.l.v. G. Guerrero. 2016 Chinese première en televisie opname van 'Water Passion' van Tan Dun in Shanghai met de componist als dirigent.

Gert François studied at the Royal Conservatory of Ghent, where he obtained his Master's Degree in Percussion and Chamber music. He continued studying in search for perfection with Ruud Wiener (Vibes) and Adam Dramé (African percussion). Since 1987 he is head of the percussion department at Koninklijk Conservatorium Brussels (school of Arts Brussels). Regularly he is invited as a guest teacher around the world. As performer he is principal timpani and section leader at Brussels Philharmonic with whom he obtained an Oscar for best film music with "the Artist" and a Golden globe for the music of "The Aviator".

As a soloist he created 'Raga I' of Wim Henderickx in the version of percussion solo and 2 piano's with the piano duo Heidi Henderickx/Levente Kende. Later he recorded the orchestral version of 'Raga I' with 'De Filharmonie' with the conductor G. Llewellyn. During 'Big Bang' percussion concerts he had the pleasure to perform with Percussion Masters such as Trilok Gurtu / Doudou N'Diaye Rose / Mamady Keita /

Han Bennink / Madjid Khaladj among others. As solist he was invited by, Brussels Philharmonic, De Filharmonie, Münchener Philharmoniker, Kristiansand Symphony Orchestra, Dalarna Symfonietta, Shanghai Philharmonic, Beethoven Orchester Bonn. In 1999 there was the CD release of 'Raga I' from Wim Henderickx with 'De Filharmonie' with the conductor G. Llewellyn. In 2001 the first Belgian recording of 'Sonata for 2 piano's and 2 percussionists' of Béla Bartók with piano duo Inge Spinette/Jan Michiels and percussionist Bart Quartier.

In 2003 CD recording of 'Confrontations' of Wim Henderickx together with Djembé master Adama Dramé in a production of Zuiderpershuis. In 2005 there was a successful tour with Shanghai Philharmonic in China and Japan performing "waterconcerto" of Tan Dun with the Maestro himself. There was also a Belgian Première of "Veni Veni Emanuel" of James Mac Millan with the composer conducting The Flemish Radio Orchestra. In 2006 world première of "watermusic solo" of Tan Dun. In 2008 he played the glockenspiel solo part in "Des Canyons au Etoiles" of Olivier Messiaen with Brussels Philharmonic/VRO under the baton of M. Soustrot. In 2009 the creation of 'Liever misschien dan alleszins' of Frans Geysen for percussion ensemble and timpani conducted by Bart Bouckaert. In 2011 the world première of "Groove" the percussion concerto of Wim Henderickx with Brussels Philharmonic and G. Guerrero. 2016 Leading percussion soloist with the Belgian and Chinees première of the "Water Passion after St. Matthew" from Tan Dun. 2016 Creation of Raga I for Windband and Percussion solo from Wim Henderickx with Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen under the baton of Yves Segers.

Gert François is an Adams & Resta-Jay artist.

www.gertfrancois.be

Bart Quartier

Na zijn percussiestudies aan het Koninklijk Conservatorium Brussel specialiseerde Bart zich op marimba bij Robert Van Sice. Voor jazz ging Bart ten rade bij Diederik Wissels en Peter Hertmans. Een podiumervaring van bijna 30 jaar in binnen - en buitenland omvat een brede waaier van stijlen: symfonisch, opera, oude, en hedendaagse muziek naast pop, variété en jazz. Enkele hoogtepunten: CD opname: 'Sonata for Two Pianos & Percussion' - B. Bartók met Jan Michiels, Inge Spinette en Gert François (eerste Belgische opname). Solist (glockenspiel) met Vlaams Radio Orkest:

Turangalîla - O. Messiaen. Solist (xylophone) met Jan Michiels, Inge Spinette en Gert François: Béla Bartók: Concerto for Two Pianos & Percussion and orchestra met Vlaams Radio Orkest. Solist (xylorimba) met Brussels Philharmonic Orchestra: O. Messiaen - Des Canyons aux Etoiles. Concert met BJO & Wallace Roney o.l.v. Maria Schneider - North Sea Jazz Festival. Concerten met levende jazz legende Mike Mainieri (Brosella Jazz), met wereldvermaarde meester-percussionisten Trilok Gurtu,

Doudou n'Diayé Rose en Madjid Khaladj in PSK en Zurich. Alsook met Robert Martin (ex-Frank Zappa).

Bart doceert sedert 1990 marimba en vibrafoon (klassiek, jazz) aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel. Als pedagoog geniet Bart wereldfaam mede door de uitgave van zijn werken. 'Image', 'Profils', 'Encore', 'Imagine' (Engels, Frans en Spaans) (*Mandarijns en Japans in voorbereiding*) 'Ensemble', 'Focus', 'Dialogue' en 'Move' kennen een wereldwijde verspreiding over de vijf continenten.

Over 'Focus' *Bart Quartier may have created our genre's Mikrokosmos!* Percussive Notes USA.

Als clinicus en jurylid werd Bart uitgenodigd in Europa, Zuid-Korea en Japan. Hij werd opgenomen in 'the Committee of Honour for the World Vibe International Competition' met Pierre Boulez als voorzitter en werd dan ook uitgenodigd als jurylid op dezelfde wedstrijd. Bart was laureaat van 'Sabam Contest for Composition for Jazz-themes 2000 en 2002'. Hij leidt zijn eigen quintet waarmee hij een debuutalbum uit heeft genaamd 'Thank You'. Recent heeft hij zijn 'Profiles' 24 Essais for Vibraphone and Piano opgenomen in de grote zaal van Conservatorium met pianist Bart van Caenegem en Diederik Wissels als producer in samenwerking met het label De Werf en Trobador Research Group KCB. De bestseller *Image 20 Children's Songs for Marimba* is samen met *Focus 24 Images for Vibraphone* opgenomen op de dubbel CD 'Life Path' uitgegeven bij Et'cetera now records.

Over 'Life Path': *Keith Jarrett meets Erik Satie*. Percussive Notes USA.

Bart is te beluisteren op meer dan 70 CD's en maakte concertreizen doorheen Europa, U.S.A, Argentinië, Zuid-Korea en Japan.

After his percussion studies at the Royal Conservatory of Brussels, **Bart Quartier** specialized in marimba with Robert Van Sice. For jazz, Bart consulted Diederik Wissels and Peter Hertmans. Almost 30 years of performing experience at home and abroad encompasses a wide range of styles: symphonic, opera, early and contemporary music in addition to pop, variety and jazz. Some highlights: CD recording: 'Sonata for Two Pianos & Percussion' - B. Bartók with Jan Michiels, Inge Spinette and Gert François (first Belgian recording). Soloist (glockenspiel) with Flemish Radio Orchestra: Turangalîla - O. Messiaen. Soloist (xylophone) with Jan Michiels, Inge Spinette and Gert François: Béla Bartók: Concerto for Two Pianos & Percussion and orchestra with Vlaams Radio Orkest. Soloist (xylorimba) with Brussels Philharmonic Orchestra: O. Messiaen - Des Canyons aux Etoiles. Concert with BJO & Wallace Roney conducted by Maria Schneider - North Sea Jazz Festival. Concerts with living jazz legend Mike Mainieri (Brosella Jazz), with world-renowned master percussionists Trilok Gurtu, Doudou n'Diayé Rose and Madjid Khaladj in PSK and Zurich. As well as with Robert Martin (ex-Frank Zappa).

Bart has been teaching marimba and vibraphone (classical, jazz) since 1990 at the Royal Conservatory in Brussels.

As a pedagogue Bart enjoys worldwide fame partly because of the publication of his works. 'Image', 'Profils', 'Encore', 'Imagine' (English, French and Spanish) (Mandarin

and Japanese in preparation) 'Ensemble', 'Focus', 'Dialogue' and 'Move' have a worldwide distribution across the five continents.

About 'Focus' Bart Quartier may have created our genre's Mikrokosmos! Percussive Notes USA.

As a clinician and jury member, Bart was invited to Europe, South Korea and Japan. He was included in the Committee of Honor for the World Vibe International Competition with Pierre Boulez as chairman and was invited as a jury member at the same competition. Bart was a laureate of the Sabam Contest for Composition for Jazz Themes 2000 and 2002. He leads his own quintet with which he has released a debut album called 'Thank You'. He recently recorded his 'Profiles' 24 Essais for Vibraphone and Piano in the main hall of the Conservatory with pianist Bart van Caenegem and Diederik Wissels as producer in collaboration with the label De Werf and Trobador Research Group KCB. The bestseller Image 20 Children's Songs for Marimba is included together with Focus 24 Images for Vibraphone on the double CD 'Life Path' issued by Et'cetera now records. About 'Life Path': Keith Jarrett meets Erik Satie. Percussive Notes USA. Bart can be heard on more than 70 CDs and has made concert tours through Europe, U.S.A, Argentina, South Korea and Japan.

Bart Quartier is a Yamaha and Resta-Jay artist.

www.bartquartier.be

Bart Bouckaert

Dr. Bart Bouckaert studeerde aan het Koninklijk Conservatorium Brussel waar hij Eerste Prijzen behaalde voor geschreven harmonie, contrapunt, fuga, muziek-geschiedenis en Hogere Diploma's voor kamermuziek en slagwerk. Hij werd ook 'Meester in de orkestdirectie'. Aan de Vrije Universiteit Brussel behaalde hij een doctoraat in de kunsten. Zijn voornaamste leraars orkestdirectie waren Rob Casteels, Lukas Vis (Conservatorium Brussel), Peter Eötvös (Eötvös-instituut), Mickail Kukuschkin (Peter the Great Academie, Sint-Petersburg), Arturo Tamayo (Universiteit Alcala de Henares) en Peter Gülke.

In 1989 behaalde hij met het OXO-percussietrio de tweede prijs op het Orpheus concours te Antwerpen. In oktober 2000 werd Bart Bouckaert tweede finalist van de 'Settimo Concorso per Giovani Direttori d' Orchestra', een wedstrijd voor jonge operadirigenten te Spoleto in Italië.

Bart Bouckaert dirigeerde verschillende orkesten en ensembles in binnen- en buitenland, o.a. het ASKO-ensemble, het Prometheus ensemble, Het Collectief, het

Orkest van de Opera van Spoleto (Italië), het Kamerorkest van De Munt, l'Orchestre Symphonique du Val de Sambre, les Etoiles du Paradou, de Ensembles hedendaagse muziek van het Koninklijk Conservatorium Brussel, het Nationaal Orkest van Vilnius (Litouwen), het Nationaal Orkest van België in werk van Mozart, Debussy, Holliger, Kurtag, Boulez, Bartok, Prokofiev, Boesmans, Defoort, Swinnen, Van Hecke, Wissels en vele anderen. Naar aanleiding van de opening van het vernieuwde MuziekInstrumentenMuseum in 1999 dirigeerde hij de creatie van enkele verloren gewaande orkestraties van Franz Liszt.

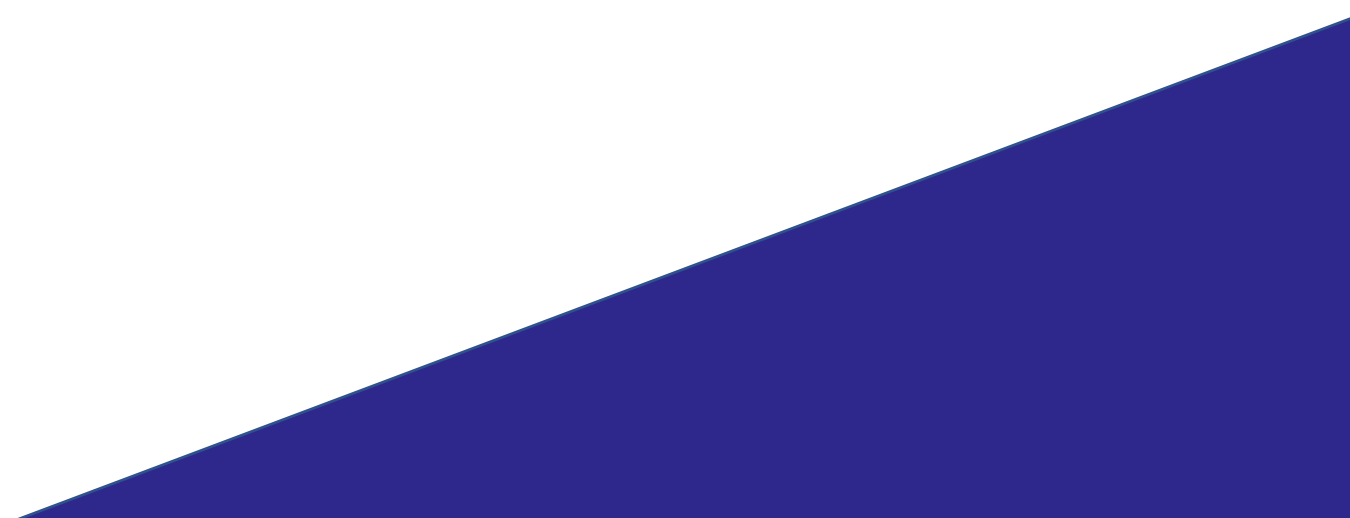
Op dit ogenblik is Dr. Bart Bouckaert docent hedendaagse muziek en orkestdirectie aan het Koninklijk Conservatorium Brussel.

Dr. Bart Bouckaert studied at the Koninklijk Conservatorium Brussel where he obtained the First Prizes for harmony, counterpoint, fugue, music history, as well as Higher Diplomas for chamber music and percussion. He also obtained his 'Masters in Orchestral Conducting' and a PhD degree in arts at the Vrije Universiteit Brussel. His principal teachers of orchestral conducting include Rob Casteels, Lukas Vis, Peter Eötvös, Mickail Kukuschkin, Arturo Tamayo and Peter Gülke.

In 1989 he won the second prize at the Orpheus Competition in Antwerp with the OXO percussion trio. In October 2000, Bart Bouckaert became the second finalist of the 'Settimo Concorso per Giovani Direttori d' Orchestra ', a competition for young opera directors in Spoleto in Italy.

He has conducted and continues to direct orchestras and ensembles at home and abroad, including the ASKO ensemble, the Prometheus Ensemble, Het Collectief, the Odysseia Ensemble, the Orchestra of the Opera of Spoleto (Italy), the Chamber Orchestra of De Munt, the Ensembles Contemporary Music of the KCB, the National Orchestra of Lithuania, the National Orchestra of Belgium, Orquestra Sinfónica da ESMAE (Portugal), ... the works of composers including Mozart, Debussy, Bartok, Holliger, Boulez, Boesmans, Defoort, Swinnen, Van Hecke, Wissels, Neyrinck and many others. Following the opening of the renovated MuziekInstrumentenMuseum in 1999, he directed the creation of orchestrations by Franz Liszt that were before unknown.

Professor Bouckaert currently serves as professor in orchestral conducting and contemporary music at the Royal Conservatory of Brussels.

Bronnen | sources

Componisten | composers:

Wikipedia

https://www.wikifox.org/nl/wiki/Edgard_Varèse

<http://web.stanford.edu/~applemlk/portfolio-works-aphasia.html>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Jacob_ter_Veldhuis

<https://www.britannica.com/biography/John-Cage>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Frank_Zappa

Partituren | score

Ionisation: <https://www.broekmans.com/nl/bladmuziek/ionisation-percussion-ensemble-of-13-players-fullscore-30163>

Ensemble 24 pieces for mallet ensemble:

https://www.alfonceproduction.com/fr/recherche?controller=search&orderby=position&orderway=desc&search_query=quartier+bart&submit_search=

Aphasia: <http://web.stanford.edu/~applemlk/portfolio-works-aphasia.html>

Grab it!: <https://www.jacobtv.net/product/grab-it/>

Third construction: <https://www.steveweissmusic.com/product/cage-third-construction-parts/percussion-ensemble-sheet-music>

Pari Intervallo: <https://www.universaledition.com/pari-intervallo-for-organ-paert-arvo-ue36995>

Black Page

<https://www.steveweissmusic.com/product/the-black-page-zappa-haas/percussion-ensemble-sheet-music>

Video

Ionisation: <https://www.youtube.com/watch?v=wClwaBuFOJA>

Ensemble 24 pieces for Mallet ensemble: http://www.bartquartier.be/ensemble_video.html

Aphasia: <https://www.youtube.com/watch?v=wWt1qh67EnA>

Grab it!: <https://www.youtube.com/watch?v=2bV9o3veMxA>

Third Construction: <https://www.youtube.com/watch?v=j27UldYJZ0o>

Pari Intervallo: <https://www.youtube.com/watch?v=wkoPewE5cpw>

Black Page: <https://www.youtube.com/watch?v=aDQE82ElyJg>

met de steun van en dank aan

Tekst programmabrochure: Bart Quartier

INTO THE WOODS

HOUTBLAZERSENSEMBLE

WIND ENSEMBLE

Artistieke leiding | Artistic direction
Karel Schoofs

10/11/2022
20:00

KCB-ENSEMBLE

Houtblazers afdeling Muziek
– Klassiek

Woodwinds Department of Music
– Classical

Programma Programme

R. Strauss - Serenade op. 7
C. Gounod - Petite Symphonie
A. Dvorak - Serenade op. 44

LOCATIE | LOCATION

Concertzaal | Concert Hall
Regentschapsstraat 30, 1000 Brussel (s)

KCB
Koninklijk
Conservatorium
Brussel

€10 / €5 / €0

Info & Tickets
KCB.BE/AGENDA

© Dymphna Vandenaesbeke